

РЕШЕНИЕ

№ 4560

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4034** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. Г. М. срещу Решение № 926 от 16.03.2022 г. постановено по НАХД № 15959 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 109-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0001670 от 05.07.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], с което на касатора на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000лв., и за нарушение на чл. 24, ал. 1 ЗАвтП, както и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, тъй като не се касае за автомобилен превоз по смисъла на ЗАвтП, а за превоз от едно физическо лице на друго физическо лице в условията на свободен избор, което не е регулирана дейност. Счита, че в наказателното постановление липсва посочване на правна норма, която е

нарушена. Развива подробни доводи, с които се оспорват изводите за извършен таксиметров превоз от страна на касатора.

Ответникът е подал отговор, с който оспорва касационната жалба и развива съображения за правилност на оспорваното решение, тъй като законосъобразно е ангажирана административно – наказателна отговорност.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XV – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежната страна в производството по делото, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.02.2021 г., около 22:10 часа Е. Г. М. е управлявал лек автомобил марка „О.“, модел „А.“, рег. [рег.номер на МПС] , без опознавателни знаци за таксиметров автомобил в района на [населено място], [улица], с посока на движение [улица]. В купето на автомобила се намирал пътника Н. И. Г.. В същото време се провеждала специализирана полицейска операция, при която служители на ГДНП и на ИА „Автомобилна администрация“ извършвали проверка относно лица, упражняващи автомобилен превоз в нарушение на ЗАвП. След като спрял автомобилът, на служителите им направило впечатление, че при слизането от автомобила пътуващият дал пари на водача. Последвало извършване на проверка, при която се установило, че пътникът ползвал услугите на водача на автомобила по предварително посочен от него маршрут, след уговаряне на цена от 7,20 лева за услуга, чрез електронната платформа „М.“. Установено било, че водачът Е. Г. М. извършвал таксиметров превоз без да притежава удостоверение за регистрация на таксиметров превоз на пътници, както и че не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към него.

За констатираните нарушения е съставен АУАН № 287895/10.02.2021 г. от инспектор към РД „АА“ – С., в присъствието на двама свидетели. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и обжалваното НП, с което на Е. Г. М. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвтП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 24, ал. 1 ЗАвтП, както и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС при извършената цялостна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административното наказание е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Първоинстанционният съд е разгледал спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приел за безспорно установени от обективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдил НП с наложеното наказание в законоустановения размер.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно,

допустимо и правилно.

В административнонаказателното производство по съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат пълно и ясно описание на нарушенията, нарушените разпоредби и правната квалификация.

Не се споделят доводите на касатора, че липсвало посочване на нормата която е нарушена. В АУАН и НП ясно е отразено, че са нарушени чл. 24, ал. 1 ЗАвтП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Налице е описание на нарушенията: 1. Водчът извършва таксиметров превоз на пътник, управлявайки автомобил с рег. [рег.номер на МПС], който не е включен в удостоверение за регистрация на таксиметров превоз на пътници (допълнително е отразено получаването на цена от 7,2 лева за предоставената услуга); 2. Водачът не носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. В този смисъл не са допуснати нарушения по описание на нарушенията, които да ограничават правото на защита на касатора да разбере за какво е наказан и коя норма е нарушил.

Настоящият състав изцяло споделя съображенията на съда по същество, че събраните по делото доказателства по категоричен начин установяват, че касационният жалбоподател е осъществявал таксиметров превоз с автомобил, който не е включен в удостоверение за регистрация на таксиметров превоз на пътници, както и че водачът не носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. По този начин правилно е била реализирана административно-наказателната отговорност на лицето.

Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. За установеното извършено нарушение е предвидена санкция в чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП, която е глоба в размер на 10 лева, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 166 ЗДвП дава възможност за контрол от страна на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в по отношение спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза - чл.166, ал.1, т.1 от ЗДвП. Анализът на цитираните правни норми сочи, че ИА "Автомобилна администрация" е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз (в частност таксиметров такъв) и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което нейните длъжностни лица имат правото да съставят АУАН, респ. да съответните лица да издават НП.

Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗАвтП таксиметров превоз на пътници се извършва от лица по чл. 12, ал. 1 с автомобили, включени към удостоверението за регистрация за таксиметров превоз на пътници, за които има издадено разрешение от съответната община, на територията на която ще се извършва превозът, и които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 12а, ал. 5 .

Според § 1, т. 26 от ДР към ЗАвтП „Таксиметрови превози“ са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел. В настоящия случай

е налице сключена сделка между водача и пътника за извършване на услуга за превозване на последния по определен маршрут срещу заплащане, за което е използвано електронна платформа. Следва да се отбележи, че цената от 7,20 лева е платена, която е предварително определена. Договарянето на такава услуга означава, че водачът извършва законодателно регулираната дейност по таксиметров превоз по смисъла на § 1, т. 26 от ДР към ЗАвтП. Ирелевантни са обстоятелствата дали автомобилът носи съответните опознавателни знаци, тъй като е меродавно извършването обсъжданата дейност. Не се споделят доводите за липса на обществен таксиметров превоз, основани на разбирането, че по този начин се упражнява правото на свобода и стопанска инициатива. В случая държавата не ограничава тези права, тъй като разрешава извършването на подобна дейност, но при спазване на определени условия, т. е. това, че дейността е регулирана не води до ограничаване на права.

Нормата на чл. 24, ал. 1 ЗАвП изисква таксиметровият превоз да се осъществява само с автомобили, включени към удостоверение за регистрация за таксиметров превоз на пътници, за които има издадено разрешение от съответната община, на територията на която ще се извършва превозът. В случая автомобил с рег. [рег.номер на МПС] не е включен в удостоверение за регистрация на таксиметров превоз на пътници, поради което е нарушена разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗАвП.

Съгласно чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвП водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва глоба 2000 лв. - при първо нарушение. Посочената разпоредба регламентира случаите, при които се извършва превоз (в частност таксиметров) без издаден документ, който в случая е удостоверението за регистрация за таксиметров превоз на пътници за съответното МПС. Наложена глоба съответства на размера, отразен чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвП, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

При определяне размера на наказанията административно-наказващият орган се е съобразил с изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Обоснован е изводът, че чл. 28 ЗАНН не намира приложение в конкретния случай.

По изложените съображения, СРС правилно е потвърдил процесното НП, издавайки валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон решение, при чието постановяване не са допуснати посочените в касационната жалба нарушения, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 926 от 16.03.2022 г., постановено по НАХД № 15959 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 109-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.